

"QUE BONICU"

Un relat de: [montserrat vilaró berenguer](#)

No va dormir a la nit. Després de comentar l'afer amb el marit, va preparar el seu millor vestit i es va disposar a emprendre una aventura, que no sabia ben bé si seria capaç de portar a terme, per caritat.

Les veïnes Maria junt amb la Dolorettes, l'esperaven al matí per anar cap a Barcelona.

La Caritat no podia entendre com a una noia com la Dolorettes, la cunyada de la Maria, una noia que no hi era "tota", esgarrada, coixa, lletja com un pecat li podien haver fet un fill. No ho entenia de cap manera, en temps de guerra encara, però havien passat ja tres anys i qui podia ser tant mal ànima de prenyar una noia anormal, que quasi no sabia ni el seu nom. La Maria la cunyada sospitava d'un veí però no tenia cap certesa, sols deia.

- El Fidel i jo, eixorcs i la desgraciada de la cunyada quasi a punt de desocupar. Ajude'ns Consol!, potser tu ens pots acompanyar a Barcelona, diuen que hi ha un lloc, que podrà tenir la criatura nosaltres a la masia tan llunyana, no sabríem ni com fer-ho, en ser ella "així", en Pere no sap de lletra i jo tampoc i no hem passat mai de Manresa, potser si anem a veure lá mestressa ens ajudarà, però nosaltres no sabríem pas com arribar-hi a "Cal Senyoret"

A Barcelona la discapacitada sols deia, "que bonicu" la Maria somiquejava, la Caritat veia la gent els mirava però no deia res. Preguntant varen arribar a on vivien els amos, tenia l'adreça apuntada a un paper.

L'amo els va acompanyar a la Maternitat i es varen quedar amb la Dolorettes, que deia "que bonicu". Els varen assegurar es podrien quedar amb el nadó un cop signats papers.

Al vespre tornaren al poble soles i una mica angoixades.

Al cap de dos mesos dues monges varen acompanyar a la Dolorettes a casa seva.

La discapacitada deia " He tingut un nen molt bonicu ", bramava com un ase, m'el van prendre.

La Maria va preguntar a les monges . I el nen?. Les monges varen respondre .Va néixer mort, va ser caritat de Déu.

Més la Maria i la Consol sempre varen sospitar que no era caritat de Déu i era viu.